



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 449

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 iunie 2011

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
<b>LEGI ȘI DECRETE</b>		<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>			
101.	— Lege pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului .....	2-6	129.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 103/2010 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor tipizate cu regim special ale procesului-verbal de constatare a contravenției și ale anexei acestuia, destinate utilizării în activitatea de control, și a modelului și conținutului formularului tipizat cu regim special al autorizației emise de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor persoanelor fizice și juridice ce efectuează operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase .....	12-15
560.	— Decret privind promulgarea Legii pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului .....	6			
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>					
Decizia nr. 565 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală .....	7-8				
Decizia nr. 566 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 <sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală .....	8-9				
Decizia nr. 661 din 17 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 <sup>1</sup> și art. 399 alin. 2 <sup>1</sup> și 3 din Codul de procedură civilă .....	10-11	162.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare .....	16	

**LEGI ȘI DECRETE****PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. 1. — Prezenta lege stabilește măsuri de natură penală pentru a asigura o protecție eficace a mediului.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *încălcarea dispozițiilor legale în domeniu* — nerespectarea prevederilor privind acțiuni sau inacțiuni interzise potrivit actelor normative în domeniu, prin care se transpun actele juridice prevăzute în anexele A și B la Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 328 din 6 decembrie 2008, astfel cum sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2;

b) *specii de floră și faună sălbatică protejate* — speciile prevăzute în anexele A și B la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor, faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 61 din 3 martie 1997, cu modificările ulterioare;

c) *comerț* — comerțul astfel cum este definit în art. 2 lit. u) din Regulamentul (CE) nr. 338/97, cu modificările ulterioare;

d) *materiale nucleare* — materiale nucleare, astfel cum sunt definite de art. 1 pct. 1 lit. h) din Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, încheiată la Viena la 21 mai 1963, la care România a aderat prin Legea nr. 106/1992, cu modificările ulterioare;

e) *prejudiciu semnificativ adus mediului* — o daună ireversibilă sau de lungă durată, cuantificabilă ori nu în bani, produsă în orice mod asupra mediului, sau care a provocat ori este de natură să provoace decesul sau vătămarea gravă a integrității corporale ori a sănătății unei persoane;

f) *instalație în care se desfășoară o activitate periculoasă* — instalație prevăzută de legislația în vigoare în care se desfășoară activități care pot avea un impact semnificativ asupra mediului;

g) *materiale în sensul art. 8 alin. (1)* — orice material chimic, biologic, radioactiv sau nuclear, prevăzut de actele normative menționate în anexele nr. 1 și 2, care poate produce un impact semnificativ asupra mediului;

h) *materiale radioactive periculoase* — substanțe care prezintă un risc radiologic deosebit potrivit legislației în vigoare.

Art. 3. — Colectarea, transportul, valorificarea sau eliminarea de deșeuri, inclusiv supravegherea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a spațiilor de eliminare, cât și acțiunile întreprinse de brokeri în procesul de gestionare a deșeurilor, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, care pot provoca decesul ori vătămarea gravă a unei persoane sau un prejudiciu semnificativ adus mediului, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 4. — Exportul de deșeuri cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, în cazul în care această activitate intră în domeniul de aplicare al art. 2 pct. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. L 190 din 12 iulie 2006, indiferent dacă transportul se efectuează prin una sau mai multe operațiuni, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 5. — Exploatarea cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu a unei instalații în care se desfășoară o activitate periculoasă sau în care sunt depozitate ori utilizate substanțe sau preparate periculoase, de natură a provoca în afara instalației decesul ori vătămarea gravă a unei persoane sau un prejudiciu semnificativ adus mediului, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 6. — (1) Comerțul cu exemplare din speciile de faună sau floră sălbatică protejate ori cu părți sau derivate ale acestora, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, cu excepția cazurilor în care fapta afectează o cantitate mică de astfel de exemplare și are un impact nesemnificativ asupra stării de conservare a speciilor, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) În cazul în care comerțul se realizează cu specii de faună din cele prevăzute la art. 33 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, se aplică sancțiunile prevăzute la art. 52 alin. (1) din ordonanța de urgență.

Art. 7. — Producția, importul, exportul, introducerea pe piață sau folosirea de substanțe care diminuează stratul de ozon, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 8. — (1) Deversarea, emiterea sau introducerea, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, a unei cantități de materiale în aer sau sol care pot provoca decesul ori vătămarea gravă a unei persoane, sau un prejudiciu semnificativ adus mediului, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Deversarea, emiterea sau introducerea, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, de surse de radiații ionizante în aer, apă sau sol care pot provoca decesul ori vătămarea gravă a unei persoane, sau un prejudiciu semnificativ adus mediului, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 9. — (1) Producția, manipularea, prelucrarea, tratarea, depozitarea temporară sau definitivă, importul, exportul, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, de materiale nucleare ori de materiale radioactive periculoase constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 10 ani.

(2) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au produs pericol public, au avut vreuna dintre urmările arătate în art. 181 sau 182 din Codul penal ori au cauzat o pagubă, pedeapsa este închisoarea de la 1 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) au avut consecințe deosebit de grave, în sensul art. 146 din Codul penal, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detențiunea pe viață ori închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Tentativa se pedepsește.

Art. 10. — (1) Infracțiunile prevăzute la art. 3, 7 și 8, săvârșite din culpă, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de acel articol, ale cărei limite se reduc la jumătate.

(2) Faptele prevăzute la art. 4, 5 și 6, săvârșite din culpă, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de acel articol, ale cărei limite speciale se reduc la jumătate, sau cu amendă.

Art. 11. — Faptele prevăzute la art. 279<sup>1</sup> din Codul penal săvârșite din culpă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de acel articol, ale cărei limite se reduc la jumătate.

Art. 12. — Faptele prevăzute la art. 302<sup>2</sup> din Codul penal săvârșite din culpă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de acel articol, ale cărei limite se reduc la jumătate.

Art. 13. — Faptele prevăzute la art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și

completările ulterioare, săvârșite din culpă, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de acel articol, ale cărei limite se reduc la jumătate.

Art. 14. — Faptele prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, săvârșite din culpă, se sancționează cu amendă.

Art. 15. — Faptele prevăzute la art. 2—8 se pedepsesc potrivit prezentei legi, dacă nu constituie, conform legislației în vigoare, infracțiuni mai grave.

Art. 16. — Orice persoană care în exercitarea atribuțiilor legale constată săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de prezenta lege are obligația de a sesiza de îndată organele de urmărire penală.

Art. 17. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

\*

Prezenta lege transpune Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 328 din 6 decembrie 2008.

*ANEXA Nr. 1*

#### LISTA ACTELOR NORMATIVE

**care cuprind prevederi a căror nerespectare reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale în domeniu potrivit art. 2 lit. a) din lege și care transpun actele juridice prevăzute în anexa A la Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal**

— Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 29 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.078 din 30 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2007 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 28 iunie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2008;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 22 iunie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 6 decembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 655/2001, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2007 privind introducerea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 28 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2009;

— Hotărârea Guvernului nr. 472/2000 privind unele măsuri de protecție a calității resurselor de apă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 15 iunie 2000;

— Hotărârea Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 25 octombrie 2000, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 568/2001 privind stabilirea cerințelor tehnice pentru limitarea emisiilor de compuși organici volatili rezultați din depozitarea, încărcarea, descărcarea și distribuția benzinei la terminale și la stațiile de benzină, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 29 august 2007;

— Hotărârea Guvernului nr. 100/2002 pentru aprobarea Normelor de calitate pe care trebuie să le îndeplinească apele

de suprafață utilizate pentru potabilizare și a Normativului privind metodele de măsurare și frecvența de prelevare și analiză a probelor din apele de suprafață destinate producerii de apă potabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 20 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 202/2002 pentru aprobarea Normelor tehnice privind calitatea apelor de suprafață care necesită protecție și ameliorare în scopul susținerii vieții piscicole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 22 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 459/2002 pentru aprobarea Normelor de calitate pentru apa din zonele naturale amenajate pentru îmbăiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 mai 2002, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 659 din 5 septembrie 2002, cu completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 124/2003 privind prevenirea, reducerea și controlul poluării mediului cu azbest, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 20 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 347/2003 privind restricționarea introducerii pe piață și a utilizării anumitor substanțe și preparate periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 7 aprilie 2003;

— Hotărârea Guvernului nr. 2.406/2004 privind gestionarea vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 11 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 88/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și control al zonelor naturale utilizate pentru îmbăiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 13 februarie 2004, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 689/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a benzinei și motorinei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 18 mai 2004, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 974/2004 pentru aprobarea Normelor de supraveghere, inspecție sanitară și monitorizare a calității apei potabile și a Procedurii de autorizare sanitară a producției și distribuției apei potabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 26 iulie 2004, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 2.195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 6 ianuarie 2005;

— Hotărârea Guvernului nr. 621/2005 privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 20 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.360/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.061 din 28 noiembrie 2005;

— Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 10 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de măsuri împotriva poluării cu substanțe chimice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 20 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.037/2010 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 2 noiembrie 2010;

— Hotărârea Guvernului nr. 930/2005 pentru aprobarea Normelor speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și hidrogeologică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 2 septembrie 2005;

— Hotărârea Guvernului nr. 992/2005 privind limitarea utilizării anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 12 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 și 852 bis din 21 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 235/2007 privind gestionarea uleiurilor uzate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2007;

— Hotărârea Guvernului nr. 210/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative care transpun acquis-ul comunitar în domeniul protecției mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2007;

— Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 332/2007 privind stabilirea procedurilor pentru aprobarea de tip a motoarelor destinate a fi montate pe mașini mobile nerutiere și a motoarelor secundare destinate vehiculelor pentru transportul rutier de persoane sau de marfă și stabilirea măsurilor de limitare a emisiilor gazoase și de particule poluante provenite de la acestea, în scopul protecției atmosferei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 și 472 bis din 13 iulie 2007, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 539 din 8 august 2007, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 546/2008 privind gestionarea calității apei de îmbăiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 29 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 27 august 2008;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 25 septembrie 2008;

— Hotărârea Guvernului nr. 53/2009 pentru aprobarea Planului național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 18 februarie 2009;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2009 privind transportul mărfurilor periculoase în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009;

— Hotărârea Guvernului nr. 440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 27 mai 2010;

— Ordinul ministrului agriculturii, al alimentației și pădurilor, ministrului sănătății și familiei și al ministrului apelor și protecției mediului nr. 396/707/1.944/2002 privind interzicerea utilizării pe teritoriul României a produselor de uz fitosanitar conținând anumite substanțe active, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 18 noiembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea — RNTR 2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului de stat, al ministrului economiei și comerțului nr. 751/870/2004 privind gestionarea deșeurilor din industria dioxidului de titan, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 5 ianuarie 2005;

— Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 344/708/2004 pentru aprobarea Normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor, când se utilizează nămolurile de epurare în agricultură, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 19 octombrie 2004, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului administrației și internelor nr. 1.281/2005/1.121/2006 privind stabilirea modalităților de identificare a containerelor pentru diferite tipuri de materiale în scopul aplicării colectării selective, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 19 ianuarie 2006;

— Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 644/2005 pentru stabilirea unor reguli privind transportul mărfurilor periculoase pe calea ferată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 17 mai 2005;

— Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 927/2005 privind procedura de raportare a datelor referitoare

la ambalaje și deșeuri de ambalaje, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 18 octombrie 2005;

— Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.523/2008 pentru încadrarea vehiculelor rutiere care efectuează transporturi internaționale de marfă, în categorii de poluare și de siguranță a circulației, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2009;

— Ordinul ministrului mediului nr. 137/2009 privind aprobarea valorilor de prag pentru corpurile de ape subterane din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 18 martie 2009;

— Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.681/2005 pentru aprobarea Listei standardelor românești care adoptă standardele europene armonizate, ale căror prevederi se referă la ambarcațiunile de agrement, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 octombrie 2005, cu modificările ulterioare;

— Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.447/2008 privind aprobarea cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 19 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 61 din 3 martie 1997);

— Regulamentul (CE) nr. 1.005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 286 din 31 octombrie 2009);

— Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenti și de modificare a Directivei 79/117/CEE (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 158 din 30 aprilie 2004);

— Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 104 din 8 aprilie 2004);

— Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 161 din 14 iunie 2006);

— Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 190 din 12 iulie 2006);

— Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 171 din 29 iunie 2007);

— Regulamentul (CE) nr. 1.418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau III/A la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 316 din 4 decembrie 2007).

## LISTA ACTELOR NORMATIVE

**care cuprind prevederi a căror nerespectare reprezintă o încălcare a dispozițiilor legale în domeniu, potrivit art. 2 lit. a) din lege, și care transpun actele juridice prevăzute în anexa B la Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal**

— Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000 pentru aprobarea Normelor fundamentale de securitate radiologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 29 august 2000, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 356/2005 pentru aprobarea Normelor privind sursele orfane și controlul surselor închise de mare

activitate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.109 din 8 decembrie 2005;

— Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 443/2008 pentru aprobarea Normelor privind supravegherea și controlul expedierilor internaționale de deșeuri radioactive și combustibil nuclear uzat implicând teritoriul României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 27 noiembrie 2008.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.*

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,  
**IOAN OLTEAN**

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**MIRCEA-DAN GEOANĂ**

București, 15 iunie 2011.  
Nr. 101.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru prevenirea  
și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 10 iunie 2011.  
Nr. 560.

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 565**

din 3 mai 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 2  
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Coțescu în Dosarul nr. 914/829/2008 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Doruș Traian din cadrul Baroului Galați, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care pune concluzii de admitere a acesteia reiterând aspectele din notele scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 914/829/2008, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Coțescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale în apel.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală, teza referitoare la sesizarea instanței, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece textul nu prevede sancțiunea cu nulitate absolută pentru situația în care, ulterior prezentării materialului de urmărire penală, s-au administrat probe noi. Prin urmare, teza din textul criticat referitoare la modul de sesizare a instanței nu conferă autorului drepturi efective de acces la justiție și de apărare.

**Tribunalul Bacău — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 332 alin. 2 cu denumirea marginală *Restituirea pentru refacerea urmăririi penale* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 332 alin. 2: „*Instanța se desesizează și restituie cauza procurorului pentru refacerea urmăririi penale în cazul nerespectării dispozițiilor privitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, sesizarea instanței, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestuia de către apărător.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.191 din 11 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 8 decembrie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1—3 din Codul de procedură penală, statuând că legiuitorul a stabilit în mod univoc, în alin. 2 al textului criticat, aspectele referitoare la nerespectarea dispozițiilor privitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, sesizarea instanței, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestuia de către apărător și care, potrivit art. 197 alin. 3 din Codul de procedură penală, sunt în esență vătămări ce nu pot fi înlăturate în niciun fel, obligă instanța de judecată să se desesizeze. Așa fiind, alin. 1 al art. 332 din Codul de procedură penală reglementează cu privire la viciile de competență ce pot fi acoperite și care nu impun restituirea cauzei la procuror, iar alin. 2 stabilește o sferă de încălcări ale dispozițiilor legale care nu sunt susceptibile de alte remedii.

Prin urmare, normele criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil ori dreptul la apărare, deoarece toate persoanele cărora li s-a produs o vătămare în drepturile lor procesuale pot invoca în condițiile prevăzute de lege nerespectarea dispozițiilor legale ca sursă a acesteia.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe,

considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea mai constată că autorul excepției este nemulțumit de împrejurarea că, în faza urmăririi penale, după momentul prezentării materialului, s-au administrat noi probe cu martori, fără a-i fi adus la cunoștință acest aspect. Pe cale de consecință, ar trebui ca un astfel de neajuns să se încadreze în cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 197 alin. 2 din Codul de procedură penală și să atragă restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale, întrucât nu s-au respectat dispozițiile legale referitoare la sesizarea instanței. Or, modul în care organele de urmărire penală au interpretat și aplicat dispozițiile procedural penale nu poate fi

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Coșescu în Dosarul nr. 914/829/2008 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Afrodita Laura Tutunaru**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIA Nr. 566

din 3 mai 2011

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Foia în Dosarul nr. 169/33/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 169/33/2010, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioana Foia în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care competența de a judeca în primă instanță aparține Curții de Apel, având în vedere calitatea de avocat a inculpatului.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției* din Constituția României, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție referitoare la *Interzicerea generală a discriminării*, deoarece, spre deosebire de alți cetățeni, în temeiul unui competențe speciale după calitatea persoanei,



avocații sunt privați de un grad de justiție, respectiv calea apelului.

**Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) cu denumirea marginală *Competența Curții de Apel* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală:

„Curtea de Apel:

1. judecă în primă instanță: [...]

b) *infraacțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale și de procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe, precum și de avocați, notari publici, executori judecătorești și de controlorii financiari ai Curții de Conturi.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției* din Constituția României, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la Convenție referitoare la *Interzicerea generală a discriminării*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția de principiu cuprinsă în art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală a mai fost supusă controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 206 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 26 mai 2004, Curtea a statuat

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28<sup>1</sup> pct. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Foia în Dosarul nr. 169/33/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

că stabilirea competențelor instanțelor judecătorești constituie atributul exclusiv al legiuitorului, iar acesta poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional.

Curtea a mai constatat, de asemenea, că o atare soluție legislativă nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, câtă vreme accesul liber la justiție este asigurat prin posibilitatea părților de a se adresa instanței de judecată și de a declara recurs împotriva hotărârii instanței de fond, exercitarea dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime nefiind îngădită prin stabilirea unei singure căi de atac (recursul). În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în mod constant în jurisprudența sa că accesul la justiție nu presupune, în toate cazurile, accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Faptul că nu se poate folosi, în cauză, calea de atac a apelului nu afectează drepturile procesuale ale inculpatului, având în vedere dispozițiile art. 385<sup>6</sup> alin. 3 din Codul de procedură penală, care prevăd că recursul, în acest caz, nu se limitează la motivele de casare enumerate de art. 385<sup>9</sup> din Codul de procedură penală, iar instanța este obligată să examineze întreaga cauză sub toate aspectele.

În sfârșit, Curtea a mai reținut că soluția legislativă de principiu criticată nu înlătură posibilitatea inculpaților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil, condiții care sunt asigurate și în situația judecării cauzelor în primă instanță de către curțile de apel. Totodată, este asigurat dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, reglementat de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Totodată, Curtea reține că prevederile criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, iar situația juridică a anumitor categorii de persoane (în speță avocații) justifică aplicarea unui tratament diferit, în scopul unei mai bune înfăptuirii a justiției. De altfel, Curtea a statuat în jurisprudența sa că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui.

Magistrat-asistent,  
**Afrodita Laura Tutunaru**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## DECIZIA Nr. 661

din 17 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373<sup>1</sup> și art. 399 alin. 2<sup>1</sup> și 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373<sup>1</sup> și art. 399 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vili Mihai Dumitriu și Stela Dumitriu în Dosarul nr. 1.714/94/2010 al Judecătoriei Buftea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.714/94/2010, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373<sup>1</sup> și art. 399 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Vili Mihai Dumitriu și Stela Dumitriu într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că textele de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), art. 16, art. 21 și art. 126, prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens sunt, în esență, susținerile autorilor excepției, potrivit cărora „contractele de credit și contractele de garanție nu au fost niciodată cenzurate de justiție, nimeni nu le-a controlat și validat, nimeni nu răspunde cererilor de a cenzura titlu executoriu, nu există recurs împotriva încuviințării executării silite”. Autorii excepției fac referire la Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 31 martie 2009.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și a celor ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din Încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 373<sup>1</sup> și art. 399 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă. (Se observă că art. 399 din Codul de procedură civilă are doar trei alineate.). În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, autorii acesteia critică dispozițiile art. 373<sup>1</sup> și art. 399 alin. 2<sup>1</sup> și 3 din Codul de procedură civilă, Curtea urmând să se pronunțe asupra acestor dispoziții de lege.

Dispozițiile art. 373<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. I pct. 36 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 373<sup>1</sup>: „*Cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, se depune la executorul judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Acesta, în termen de cel mult 5 zile de la înregistrarea cererii, va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite, înaintându-i în copie cererea de executare și titlul respectiv.*

*Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.*

*În temeiul încheierii prin care se admite cererea de încuviințare a executării silite, executorul judecătoresc poate proceda la executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu în oricare dintre formele prevăzute de lege, dispozițiile art. 371<sup>1</sup> alin. 3 aplicându-se în mod corespunzător. Încuviințarea executării silite este de drept valabilă și pentru titlurile executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.*

*Instanța poate respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:*

- 1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;*
- 2. titlul nu a fost investit cu formulă executorie, dacă, potrivit legii, această cerință este necesară pentru pornirea executării silite;*
- 3. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;*
- 4. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire prin executare silită;*
- 5. există alte impedimente prevăzute de lege.*

*Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.*

*În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.*

*Dacă socotește că este în interesul executării, executorul judecătoresc îl va putea invita pe debitor pentru a-i cere, în scris, în condițiile legii, lămuriri în legătură cu veniturile și bunurile sale, inclusiv cele aflate în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie, asupra cărora se poate efectua executarea, cu arătarea locului unde se află acestea, precum și pentru a-l determina să execute de bunăvoie obligația sa, arătându-i consecințele la care s-ar expune în cazul continuării executării silite. În toate cazurile, debitorul va fi informat cu privire la cuantumul estimativ al cheltuielilor de executare.*

*Refuzul nejustificat al debitorului de a se prezenta ori de a da lămuririle necesare, precum și darea de informații incomplete ori eronate atrag răspunderea acestuia pentru toate prejudiciile cauzate, precum și aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 108<sup>2</sup> alin. 2, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei fapte prevăzute de legea penală.*

*În situația prevăzută la art. 371<sup>7</sup> alin. 1, executorul judecătoresc este dator să pună în vedere părții să își îndeplinească de îndată obligația de avansare a cheltuielilor de executare.”;*

— Art. 399 alin. 2<sup>1</sup> și 3: „De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus învestirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

*În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”*

Autorii excepției susțin că aceste texte legale încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) care consacră statul de drept, democratic și social și principiul separației puterilor în stat, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești, prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și prevederile art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un tribunal independent și imparțial.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului.

Curtea observă că art. 373<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, în actuala redactare, creează o reglementare unitară a procedurii executării silite și determină un control real al instanței asupra executării silite.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373<sup>1</sup> și art. 399 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vili Mihai Dumitriu și Stela Dumitriu în Dosarul nr. 1.714/94/2010 al Judecătoriei Bufta — Secția civilă

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Faptul că încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă nici unei căi de atac nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale invocate de autorii excepției. Astfel, potrivit art. 129 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, acest text constituțional lăsând la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia din urmă să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin dispozițiile de lege criticate.

Prin instituirea acestei proceduri, legiuitorul a urmărit să restrângă posibilitatea de tergiversare a executării silite, prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac, și să realizeze un spor de celeritate în realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu.

Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale constante, tratamentul juridic egal constituie un drept al cetățenilor numai în măsura în care aceștia se găsesc în situații juridice identice, deosebirile sub acest aspect impunând, în mod necesar, un regim juridic diferențiat. Așa fiind, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

De asemenea, Curtea nu poate reține nici critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și celor ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În fine, prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că „executarea silită nu trebuie privită unilateral, numai din perspectiva creditorului și a drepturilor acestuia, ci și din perspectiva debitorului, căruia deopotrivă trebuie să-i fie asigurate garanțiile ce caracterizează dreptul la un proces echitabil, prin înlăturarea oricărui posibilități de abuz și a eventualelor demersuri șicanatorii. Accesul la o instanță de judecată, prin posibilitatea contestării actelor de executare făcute cu încălcarea legii, nu constituie întotdeauna un remediu suficient oferit persoanei împotriva căreia s-a procedat în mod nelegal la începerea executării silite. Este necesară o garanție procesuală a debitorului pentru prevenirea oricărui abuz în exercitarea dreptului de către creditorul urmărit”. Or, dispozițiile de lege criticate, reglementând controlul judecătoresc al începerii executării silite, constituie o asemenea garanție, adecvată și eficientă, a dreptului la un proces echitabil al tuturor părților implicate în această procedură.

Magistrat-asistent-șef,  
**Doina Suliman**

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

## ORDIN

**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 103/2010 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor tipizate cu regim special ale procesului-verbal de constatare a contravenției și ale anexei acestuia, destinate utilizării în activitatea de control, și a modelului și conținutului formularului tipizat cu regim special al autorizației emise de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor persoanelor fizice și juridice ce efectuează operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase**

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 882/2010 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

**președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor** emite următorul ordin:

**Art. I.** — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 103/2010 privind aprobarea modelului și conținutului formularelor tipizate cu regim special ale procesului-verbal de constatare a contravenției și ale anexei acestuia, destinate utilizării în activitatea de control, și a modelului și conținutului formularului tipizat cu regim special al autorizației emise de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor persoanelor fizice și juridice ce efectuează

operațiuni cu metale prețioase și pietre prețioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 27 aprilie 2010, se modifică și se înlocuiește cu anexa\*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

**Art. II.** — Procesele-verbale de constatare a contravenției seria A.N.P.C. nr. 0050001—0060000 sunt valabile și se vor utiliza până la epuizarea stocului.

**Art. III.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,  
**Constantin Cerbulescu**

București, 22 iunie 2011.  
Nr. 129.

\*) Anexa este reprodusă în facsimil.

## REGIM SPECIAL

## A. DATELE DE IDENTIFICARE ALE INSTITUȚIEI DE CONTROL:

AUTORITATEA NAȚIONALĂ  
PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR  
CJPC/CPCMB

SERIE: ANPC

C.F.: [ ] Localitate: [ ]

Adresa: [ ]

Tel.: [ ] [ ] Fax: [ ] [ ]

## PROCES VERBAL DE CONSTATARE A CONTRAVENȚIEI

Nr.: [ ] Data: [ ]/[ ]/[ ]

1. Locul încheierii: la sediul unității/operatorului economic  la sediul CJPC/CPCMB 

## B. DATELE DE IDENTIFICARE A AGENȚILOR CONSTATORI:

2. Nume [ ] 3. Funcția: [ ]

Prenume: [ ] 4. Nr. legitimație: [ ]

5. Nume [ ] 6. Funcția: [ ]

Prenume: [ ] 7. Nr. legitimație: [ ]

8. Nume [ ] 9. Funcția: [ ]

Prenume: [ ] 10. Nr. legitimație: [ ]

## C. DATELE DE IDENTIFICARE A COLABORATORILOR:

11. Denumirea instituției colaboratoare: [ ]

12. Nume [ ] 13. Funcția: [ ]

Prenume: [ ] 14. Nr. legitimație: [ ]

15. Nume [ ] 16. Funcția: [ ]

Prenume: [ ] 17. Nr. legitimație: [ ]

## D. DATELE DE IDENTIFICARE A OPERATORULUI ECONOMIC:

18. Denumire operator sau nume și prenume persoană fizică autorizată: [ ] 19. Nr. RC: [ ]

20. CUI/CF/CNP: [ ] 21. Cont bancar: [ ] 22. Banca: [ ]

23. Localitatea: [ ] 24. Adresa: [ ]

25. Formă organizare: Persoană juridică:  Persoană fizică autorizată:  Instituție publică: 

## E. DATELE DE IDENTIFICARE A UNITĂȚII (PUNCTULUI DE LUCRU):

26. Denumire: [ ]

27. Localitatea: [ ] 28. Adresa: [ ]

29. Categoria: Producător:  Importator:  Distribuitor:  Vânzător:  Prestator servicii: 

## F. DATELE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI ÎN PREZENȚA CĂREIA S-A EFECTUAT CONTROLUL:

30. Nume și prenume: [ ] 31. În calitate de: [ ]

32. Act identitate: [ ] Seria: [ ] Nr.: [ ] Eliberat de: [ ] la data: [ ]/[ ]/[ ]

33. Cod numeric personal: [ ]

## G. SEGMENTUL DE PIAȚĂ CONTROLAT ȘI TIPUL CONTROLULUI:

34. Segmentul de piață controlat: Alimente:  Produse nealimentare:  Prestări Servicii:  Servicii financiare: 35. Tip control: Operativ:  Verificare măsurii:  PVCC:  PVC: Nr.: [ ]/[ ] data: [ ]/[ ]/[ ]Tematic:  Cercetare sesizare:  Reclamație:  Nr.: [ ] data: [ ]/[ ]/[ ]

## H. DATELE DE IDENTIFICARE A PRODUSELOR NECONFORME:

Nr. crt.	36. Denumire produs	36.1 Tip/ Nr. model	36.2 Nr. lot/ Cod bare	37. Proveniență	38. Cant/ UM	39. Valoare (lei)	40. Denumirea document furnizor/Nr./data

41. Alte produse controlate, fără abateri: Indigene: [ ] lei Import: [ ] lei

42. S-au prelevat probe conform procesului-verbal de prelevare: PVPP Nr. [ ] Data: [ ]/[ ]/[ ]

AGENT CONSTATOR

Semnătura

L.S.

CONTRAVENIENT

Semnătura

L.S.

Perfor

ORANGE FLUORESCENT ORANGE



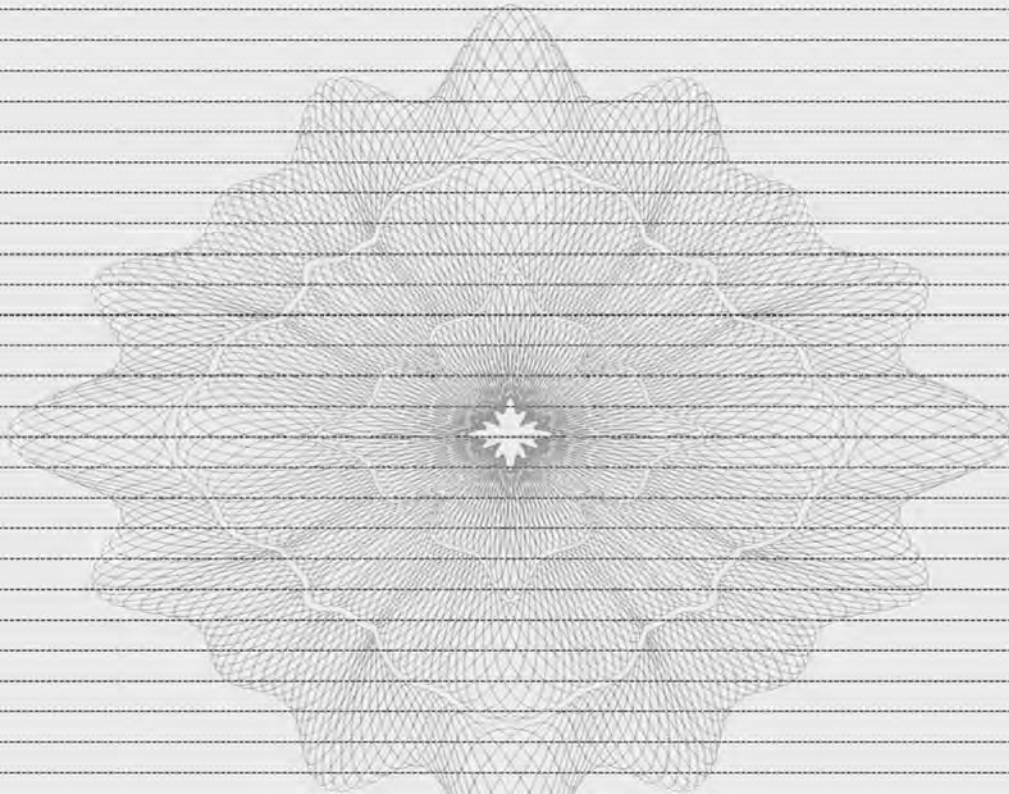


REGIM SPECIAL

SERIE ANPC Nr.

ANEXA la PROCESUL-VERBAL de CONSTATARE a CONTRAVENȚIEI

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor



AGENT CONSTATAȚOR

Semnătură

L.S.

CONTRAVENIENT

Semnătură

L.S.

PERFOR

ORANGE FLUORESCENT ORANGE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

## ORDIN

### privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere art. 15 alin. (1) și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

**președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale** emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 14.279/2011 privind explorarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Bunești—Bădiceni, județul Argeș, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „General Trust Argeș” — S.R.L., cu sediul în municipiul Pitești, județul Argeș, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 14.280/2011 privind explorarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Văcăreasca, județul Dâmbovița, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Aurora & CO” — S.R.L., cu sediul în localitatea Găești, județul Dâmbovița, în calitate de concesionar.

Art. 3. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 14.281/2011 privind explorarea resurselor de nisip și pietriș din perimetrul Sârbova Terasă, județul Timiș, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Lucons” — S.R.L., cu sediul în municipiul Timișoara, județul Timiș, în calitate de concesionar.

Art. 4. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 14.283/2011 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul Sântion (F 1731H), județul Bihor, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Transgex” — S.A., cu sediul în municipiul Oradea, județul Bihor, în calitate de concesionar.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,  
**Alexandru Pătruți**

București, 23 iunie 2011.  
Nr. 162.

---

**EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR**

---



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: [marketing@ramo.ro](mailto:marketing@ramo.ro), internet: [www.monitoruloficial.ro](http://www.monitoruloficial.ro)

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

